

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 23P/111/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214211794
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. G.Tomčovčíková Šandalová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7214211794.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Gabrielou Tomčovčíkovou Šandalovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti F. R., F.. XX.X.XXXX, I. E., F.. XX.X.XXXX, a maloletú C. T., F.. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9, Košice, na návrh matky Ž. T., F.. XX.X.XXXX, trvale T. R. P.O. F. K. U. Č.. XX, za účasti otca D. F., F.. XX.X.XXXX, trvale bývajúceho R. P. F. K. P. Č.. XX, v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností takto

rozhodol:

Schvaľuje rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej zveruje maloleté deti F. R., F.. XX.X.XXXX I. E., F.. XX.X.XXXX, a maloletú C. T., F.. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená a povinná sa o maloleté deti osobne starať, zastupovať ich a spravovať ich majetok a zaväzuje otca prispievať na výživu každého z detí t.j. na výživu maloletej R., C. I. E. výživným vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa od 1.8.2014 do budúcnosti, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletých detí.

V prevyšujúcej časti návrh zamietla.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka maloletých detí podaním doručeným súdu dňa 30.4.2014 žiadala súd o zaviazanie otca prispievať na výživu detí minimálnym výživným dôvodiac tým, že deti sa narodili počas spolužitia rodičov. K podaniu pripojila vo fotokópiách rodné listy maloletých detí.

Otec sa k návrhu matky písomne nevyjadril.

Kolíznym opatrovníkom po prešetrení pomerov vo svojej písomnej správe doručenej súdu dňa 12.6.2014 doporučoval zveriť maloleté deti v zmysle rodičovskej dohody do osobnej starostlivosti matky a zo strany otca určiť minimálne zákonom stanovené výživné.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím matky, otca, kolízneho opatrovníka, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Maloleté deti pochádzajú z družského pomeru rodičov.

Pokiaľ ide o maloletú C. T., táto bola rozsudkom tunajšieho súdu vo veci rozvodu manželstva matky a jej bývalého manžela sp. zn. 13C 86/2011 zverená do osobnej starostlivosti matky, následne v konaní vo veci zapretia otcovstva zo strany bývalého manžela matky vedeného pod sp. zn. 23P 263/2012 bolo otcovstvo bývalého manžela matky voči C. zapreté a následne došlo k určeniu otcovstva voči tomuto dieťaťu súhlasným vyhlásením rodičov na príslušnej matrike dňa 9.4.2013.

Uvedeným rozsudok o úprave práv a povinností voči maloletej C. stratil účinnosť.

Matka spolu s maloletými deťmi bez prihlásenia býva v 1 izbovom byte, kde spolu s ňou býva i jej otec, ktorý je starobným dôchodcom a jej plnoletá sestra s jej 6 maloletými deťmi, ktorá sestra matky je nezamestnanou, domácnosť je neektrifikovaná, obývajúcí majú prístup k pitnej vode z obecného vodovodu pred vstupom do panelového domu 2 krát denne po jednej hodine, teplú stravu pripravujú na plynovom sporáku s vymeniteľnou bombou, náklady na bývanie sú hradené v sume 60 €, podľa tvrdení matky jej otcom, ktorému následne ona a jej sestra prispievajú na tieto po 20 € mesačne.

Matka je evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie úradu práce od 7.11.2012 doposiaľ, sú jej vyplácané rodinné prídavky na maloleté deti a zároveň od 1.11.2013 je jej vyplácaná dávka hmotnej núdze vo výške po 132,30 € mesačne, okrem týchto troch detí matka ďalšie vyživovacie povinnosti nemá.

Otec maloletých detí býva bez prihlásenia v 4 izbovom byte, ktorého posledným oficiálnym nájomníkom bol jeho nebohý otec, v domácnosti sa sporadicky zdržiava aj jeho ďalší plnoletý brat, invalidný dôchodca, úhradu za byt otec tvrdil, že platí jeho sestra, ktorá spolu so svojimi 6 deťmi toho času býva v krízovom centre, ďalšie osoby sa v domácnosti nezdržiavajú, k výške úhrady za byt sa otec vyjadriť nevedel. Z výpovede otca vyplynulo, že tento navštevoval SOU kde sa učil za murára, ale v 3. ročníku štúdia bol vylúčený, čo zdôvodnil tým, že bol „lajdákom“, v riadnom pracovnom pomere nikdy zamestnaný nebol, naposledy mal uzavretú dohodu o vykonaní práce, v rámci ktorej pracoval pri triedení plastových fliaš po 4 hodiny denne ešte v roku 2013, z čoho zarobil maximálne 150 € mesačne, v máji 2013 bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a následne 14.5.2013 sa zaevidoval v evidencii uchádzačov o zamestnanie, z ktorej bol vyradený, ako vyplýva zo správy úradu práce, pre nespokojnosť dňa 27.5.2013, toho času v evidencii evidovaný nie je, otec nemá žiaden stabilný príjem, uvádzal, že finančné prostriedky si zabezpečuje rôznymi brigádami, v prípade, ak tieto nie sú, tak zberom druhotných surovín, udával svoje príjmy z takýchto činností od 50 do 100 € mesačne, ani otec okrem týchto detí ďalšie vyživovacie povinnosti nemá.

Z dokazovania vyplynulo, že otec má s deťmi dobrý vzťah, s týmito sa pravidelne kontaktuje minimálne dve hodiny denne, v čase víkendov aj dlhšie, deti v jeho domácnosti však neprespávajú, podľa svojich možností, ako to potvrdila aj matka maloletých detí, sa podieľa na úhrade ich potrieb v priemere vo výške okolo 30 € mesačne v závislosti od výšky ním dosiahnutého príjmu, pričom tieto jeho príspevky sú nákupmi potravín pre deti, prípadne i dopĺňaním im oblečenia podľa potrieb detí.

Maloletá R. v minulom školskom roku navštevovala 1. ročník základnej školy, od septembra 2014 bude 1. ročník opakovať, keďže prepadla.

Maloletá C. od septembra 2014 nastupuje do 1. ročníka základnej školy.

V rámci základnej školy matka hradí vzhľadom na sociálnu odkázanosť poplatok 1 € na polroka na jedno dieťa, v dôsledku odkázanosti sú deťom poskytované bezplatne školské pomôcky.

Maloletý E. od septembra 2014 bude navštevovať materskú škôlku, za čo matka bude hradiť mesačný poplatok 5 €.

Deti majú potreby primerané ich veku.

Podľa ust. § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže

aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa ust. § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. 13)

(4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

(6) Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa ust. § 65 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

(2) Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

(3) Výživné ploletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa ust. § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

(2) Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa ust. § 76 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

(2) Proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

(3) V prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

(4) Plnenie výživného povinným sa započítava najprv na istinu a až po uhradení celej istiny sa započítava na úroky z omeškania.

Podľa ust. § 77 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

(2) Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Podľa ust. § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

(2) Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

(3) Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa ust. § 2 písm. c/ zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v platnom znení, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 90,42 eura mesačne, ak ide 1. o zaopatrené nepĺnoleté dieťa, 2. o nezaopatrené dieťa (t.j. 27,13 € mesačne).

Podľa ust. § 157 ods. 3 O.s.p., ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdali odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol.

Vzhľadom na vyššie uvedený zistený skutkový stav, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej zveril všetky tri maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, keďže matka starostlivosť o deti zabezpečuje sama a to na požadovanej úrovni a so zverením detí do jej starostlivosti súhlasil ako otec detí, tak i kolízny opatrovník.

Pri stanovení výšky výživného súd vychádzal ako z odôvodnených potrieb maloletých detí, ktorými potrebami sú potreby súvisiace s bývaním, ošatením, stravovaním, ako i so vzdelávaním a kultúrnym i športovým vyžitím primerane veku detí, tak i z pomerov na stranách rodičov, z ktorých žiaden okrem týchto troch detí nemá ďalšie vyživovacie povinnosti, nevlastní žiaden majetok, na strane matky súd zohľadnil to, že matka je poberateľkou dávok hmotnej núdze, na strane otca súd zohľadnil to, že otec dosahuje, ako uviedol príjmy v rozpätí od 50 do 100 € mesačne, vzhľadom na uvedené rodičmi dohodnuté výživné súd vyhodnotil ako primerané a v súlade so zákonom.

Výživné súd upravil od začiatku mesiaca v ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku do budúca, keďže z vykonaných dôkazov vyplynulo, že otec v období od podania návrhu matkou na súde do konca júla 2014 sa na úhrade potrieb maloletých detí a na ich výžive podieľal primerane tak, ako to je uvedené vyššie, vzhľadom na uvedené v prevyšujúcej časti súd návrh matky zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Odvolanie voči tomuto rozsudku nie je možné podať pretože účastníci sa práva podať ho účinne vzdali.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 O.s.p.).